

Povolání Samuela

1.Samuelova 3, 2-10.19: / 1. Korintským 6, 12-20 Jan 1, 43-51 /

Jednoho dne ležel Élí na svém místě. Oči mu začaly pohasínat, takže neviděl. Boží kahan ještě nezhasl a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána. Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: „Tu jsem.“ Běžel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, lehni si zase.“ Šel si tedy lehnout. Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ On však řekl: „Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase.“ Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno. A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: „Tu jsem, volal jsi mě.“ Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin. I řekl Élí Samuelovi: „Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.“ Samuel si tedy šel lehnout na své místo. A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, tvůj služebník slyší.“..... Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem.

Élí uvádí chlapce Samuela do kněžských povinností, aby uměl ohlašovat Boží právo, hlídat schránu smlouvy a pečovat o Boží svícen. Stává se z něho kněžský mládenec – žák, učedník. Lidé v té době konají mnoho zla, a proto se Bůh svému lidu uzavírá. Bůh mlčí. A přece i v takovém temném čase se už připravuje něco nového, jak o tom svědčí výše uvedený text. Kněz Élí je starý. Bible uvádí, že jeho oči jsou pohaslé – nevidí. Nejde jen o faktickou slepotu, ale je to i symbolické – zřejmě jde o neschopnost přijímat a chápat Boží zjevení, Boží slovo. Možná pro hříchy, které Élí za svůj dlouhý život nahromadil. Spíše však pro jeho neochotu tyto hříchy Bohu vyznávat a očišťovat tak svoji duši i mysl.

Hospodin se zjevuje tím, že promluví. Samuel slyší řeč, ale neví, odkud přichází. Hospodina ještě nezná, ačkoli působí v jeho svatyni. Samotná služba v chrámu nezaručuje nějaké „lepší“ spojení s Bohem. Ani starý kněz Élí si nejprve neuvědomuje, že k Samuelovi mluví Hospodin. Jeho vnímání je už pro Boží působení zastřené. Ale pak zapracuje zkušenost. Élí je sice starý, a tak jako všichni lidé mnoha hříchy spoutaný člověk. Jistě udělal v životě mnoho chyb, zvláště při výchově svých synů byl slabý (1. S 2, 11-36), ale přesto celý svůj život

věrně sloužil Bohu. Mnohokrát se snažil poznat Boží vůli. Zkušenost stáří je pro mládí nenahraditelná. Tak Élí poznal, že chlapce volá sám Bůh. Samuel dělá dobře, že nepohrdá vetším, slepým starcem ležícím někde v okrsku svatyně ,na svém místě'. Dělá dobře, že se stále znovu a znovu neúnavně ptá. Právě teď je další důležitá chvíle jeho života, ve které je Élí ten pravý, kdo ho nasměruje správně.

Bůh mluví, kdy on sám chce. Nemluví k nám tak, jak bychom si představovali. Ani Samuel hned nerozuměl. Aby porozuměl, potřeboval se zeptat. Každý někdy potřebuje svého Élího. Tento člověk nemusí navenek sršet energií a duchovním zájmem. Vždyť víme, že věci podstatné jsou někdy očím skryty. Díky zkušenosti dotyčného člověka, kterou učinil na své duchovní cestě, nám může napovědět, postrčit nás..., ale dál už musíme jít každý sám.

Slova, která Samuel od Boha slyší, neznamenaají žádné radostné poselství, žádnou povzbudivou zprávu. Je to vlastně soudní výrok nad knězem Élíem a jeho rodinou (1. S 3, 11-14). Élí pak na Samuela naléhá a ten mu Boží rozhodnutí sdělí.

Pro Samuela je to předjímka těžké prorocké služby. Pro nás je to upozornění, že Boží slovo k nám není vždy uklidňující a povzbuzující. Je to však slovo, které máme v danou chvíli slyšet. Nezavírejme oči, nezacpávejme si uši, očišťujme svoji duši, mějme úctu před Bohem a dotazujme se ho. On nás pevně drží ve své náruči a chce být s námi ve spojení. Stojíme o to?

/Slovo na neděli 17. 1. 2021 Dana Kalivodová/